

การพัฒนาารูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
**The Development of Research Management Model of the Faculty of
Industrial Education Rajamangala University of
Technology Suvarnabhumi**

เสาวลักษณ์ ชาวบ้านกร่าง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
Saowalak Chaopankrang
Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Thailand
E-mail: saowalak.c@rmutsb.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และระยะที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาารูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ กลยุทธ์การบริหารงานวิจัย การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย และความสัมพันธ์และเครือข่ายด้านความร่วมมือด้านงานวิจัย, 2) ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับสูง เมื่อจัดลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยและความสัมพันธ์และเครือข่ายด้านความร่วมมือด้านงานวิจัย ตามลำดับ

คำสำคัญ: รูปแบบ; การพัฒนา; บริหารงานวิจัย

Abstracts

The purposes of this study were to develop and examine the suitability of research management model. The study was divided into 2 phases. The first phase was the study of relevant concepts and theories, the synthesis of relevant articles and researches, and the inquiry of 5 experts' opinions, selected by purposive sampling. The second phase was the study of administrators and lectures under Faculty of Industrial Education Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi in the academic year B.E. 2564, totally 65, selected by multi-stage random sampling. The instrument used in data collection was a 5-level rating scale questionnaire with IOC at 1.00 and reliability value at 0.95. Statistics implemented in data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results showed that: 1) The research management model comprised of 5 elements, namely (1) Policy and research strategy, (2) Administration strategy, (3) Potential of research personnel, (4) Advantage of research, and (5) Relationships and Networks, 2) Examine the suitability of the research management model according to administrators lectures and staff both in an overall and in each element, was at the high level, each element could be ranked from the highest to the lowest mean value as advantage of research, policy and research strategy, potential of research personnel, administration strategy, and relationships and networks

Keywords: Model; Development; Research Management

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560- 2564) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานาน ท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้น สังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560 : 1)

จากยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) โดยมีทิศทางการปรับเปลี่ยนระบบวิจัยและนวัตกรรม ของประเทศใน 5 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) ปรับเปลี่ยนจากการวิจัยและนวัตกรรมที่มาจากอุปทานที่ตอบโจทย์ของผู้วิจัยไปสู่การวิจัยและนวัตกรรมที่มาจากอุปสงค์เพื่อตอบโจทย์ประเทศ ภาคเศรษฐกิจและภาคสังคม 2) ปรับแนวทางการจัดสรรทุนวิจัยจากหัวข้อวิจัยรายโครงการซึ่งเป็นวาระการวิจัยที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ มีเป้าหมายชัดเจนที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ 3) ปรับแนวทางการวิจัยและพัฒนาที่กระจายไปทุกสาขาเป็นการวิจัยและพัฒนาที่มีจุดเน้นเพื่อสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ 4) ต้องมีการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความเป็นเลิศทางเทคโนโลยีและการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับประเทศและ 5) ปรับกระบวนการดำเนินงานจากหน่วยงานเดียวซึ่งทำให้เกิดการทับซ้อนระหว่างหน่วยงานเป็นการดำเนินงานในรูปแบบที่เกิดการสร้างเครือข่ายการพัฒนาการวิจัยและนวัตกรรมอย่างเป็นระบบและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามทิศทางการปรับเปลี่ยนระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ (สภานโยบายวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ, 2560 : ออนไลน์)

การบริหารงานวิจัยเป็นการนำหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับระบบบริหารจัดการมาใช้เพื่อให้เกิดกลไกในการขับเคลื่อนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องยั่งยืนและให้มีความสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันทางการศึกษานั้น ประกอบกับการส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์และบุคลากรในการสร้างสรรค์งานวิจัยที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ รวมทั้งมีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการวิจัยไปถ่ายทอดเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์อย่างต่อเนื่อง กรูณา วงษ์เทียนหลาย (2562 : 83-98) ได้ระบุว่า การบริหารงานวิจัย (research management) ถือเป็นพันธกิจหลักของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเชื่อมโยงกับคุณภาพการศึกษา แม้ว่านักวิจัยจะมีความรู้ความสามารถในวิธีวิทยาวิจัยมากเพียงใดก็ตามแต่หากไม่มีหน่วยสนับสนุน เช่น การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านทรัพยากร ด้านการเผยแพร่ หรือการขึ้นทะเบียนลิขสิทธิ์ทางปัญญาแล้ว งานวิจัยย่อมเกิดขึ้นไม่ได้เพราะในปัจจุบันงานวิจัยมีความซับซ้อนและไม่อาจใช้แต่เพียงศักยภาพของนักวิจัยเพียงฝ่ายเดียว สำหรับหน่วยงานที่ต้องสร้างงานวิจัยจำนวนมาก เช่น สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จะมีพันธกิจเกี่ยวกับงานวิจัยโดยตรงจะมีหน่วยงานเช่นสถาบันวิจัยหรือหน่วยบริหารงานวิจัยทั้งในระดับคณะหรือในระดับสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจะมีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการบริหารและจัดการระบบงานวิจัยทั้งหมดของสถาบัน และบุศรา สารเกษ (2555 : 5) ได้ระบุว่า การบริหารงานวิจัยเป็นการจัดการระบบกลไกกระบวนการทำงานหรือกิจกรรมต่างๆ ด้านการวิจัยที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความเป็นมาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมฯ ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานวิจัยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายและวางแผนการบริหารงานวิจัยของคณะฯ และ

ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิที่เกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมสร้างความเข้มแข็งให้มหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และประเทศ อีกทั้งการนำไปสู่การปฏิบัติและดำเนินการให้เกิดผลตามเป้าหมายของการบริหารงานวิจัยที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
2. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบผสม (Mixed Method) โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 80 คน (ที่มากองบริหารบุคคล ปีการศึกษา 2564, 2564 : ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดย ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 607-610 อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด 2553 : 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบความเหมาะสมเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งสอบถามความเหมาะสมจากกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ สถานภาพตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีลักษณะเป็นข้อคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และ กำหนดค่าคะแนนความเหมาะสมออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน ความเหมาะสมระดับมากที่สุด

4 คะแนน ความเหมาะสมระดับมาก

3 คะแนน ความเหมาะสมระดับปานกลาง

2 คะแนน ความเหมาะสมระดับน้อย

1 คะแนน ความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการบริหาร งานวิจัยของคณะฯ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมากำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย

2. นำมายกร่างรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ประกอบด้วย 1) นโยบาย และยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ 2) กลยุทธ์การบริหารงานวิจัย 3) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้าน การวิจัย 4) การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย และ 5) ความสัมพันธ์และเครือข่ายด้านความร่วมมือด้านงานวิจัย

3. นำร่างรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมส่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาจำนวน 5 ท่าน จากนั้นทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องระหว่างข้อ คำถามกับความมุ่งหมายที่ต้องการวัดแล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับความมุ่งหมายโดย ใช้สูตร IOC ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมา ปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ คุณภาพ คือ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

5. นำผลการวิเคราะห์มาพิจารณาเพื่อจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างต่อไป และเกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินของ ชูศรี วงศ์ รัตน์ (2550 : 69-70) ดังนี้

4.50 - 5.00 คะแนน หมายถึง ความเหมาะสมระดับสูงมาก

3.50 - 4.49 คะแนน หมายถึง ความเหมาะสมระดับสูง

2.50 - 3.49 คะแนน หมายถึง ความเหมาะสมระดับปานกลาง

1.50- 2.49 คะแนน หมายถึง ความเหมาะสมระดับต่ำ

1.00- 1.49 คะแนน หมายถึง ความเหมาะสมระดับต่ำมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

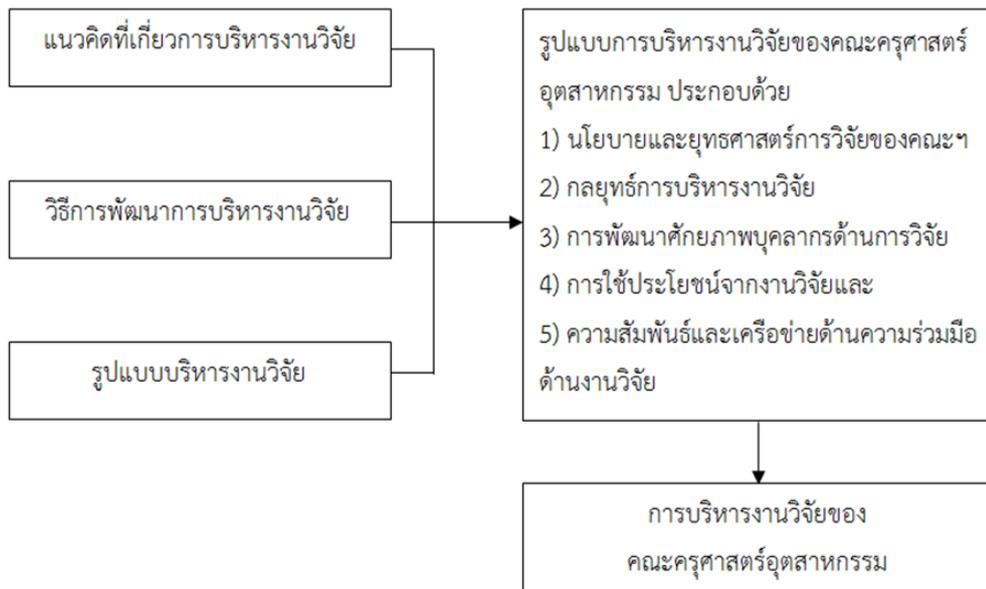
การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองไปยังกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 66 คน และรวบรวมแบบสอบถามส่งคืนผู้ศึกษาวิจัยภายในระยะเวลา 7 วัน จำนวน 66 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติขั้นพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ การวิเคราะห์เนื้อหา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยของ ดวงเดือน ภูทยานันท์ และคณะ (2554 : 367-376) ที่นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยที่ประกอบด้วย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า

1.1 นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างงานด้านวิจัยของคณะฯ ทิศทางการดำเนินงานวิจัยภายใต้ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) กรอบการดำเนินงานวิจัยภายใต้ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัย และบทบาทหน้าที่และความสำคัญของการบริหารงานวิจัย

1.2 กลยุทธ์การบริหารงานวิจัย ประกอบด้วย การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรให้ปฏิบัติงานวิจัย การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย การสร้างกลไกการติดตามและสนับสนุนการวิจัย การเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ และการเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านระบบคลังข้อมูลงานวิจัย

1.3 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย ประกอบด้วย การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานวิจัยเพื่อดำเนินการและวางแผนร่วมกันของคณะฯ การกำหนดขั้นตอนและหลักเกณฑ์การขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยจากแหล่งภายในและภายนอก แนวปฏิบัติการขอรับทุนสนับสนุนการวิจัย และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งทุนสนับสนุนงานวิจัย

1.4 การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย ประกอบด้วย กลไกการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ กลไกการสนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปประโยชน์ การจัดการเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ การสร้างระบบเพื่อการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม และการสร้างระบบรายชื่อวารสารที่ได้รับการยอมรับจาก ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด

1.5 ความสัมพันธ์และเครือข่ายด้านความร่วมมือด้านงานวิจัย ประกอบด้วย เครือข่ายระดับอุดมศึกษา เครือข่ายของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (9 ราชมงคล) เครือข่ายมหกรรมวิจัยแห่งชาติ และเครือข่ายที่ประชุมวิชาการบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุน

2. ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1	นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ	3.87	0.59	ระดับสูง
2	กลยุทธ์การบริหารงานวิจัย	3.66	0.47	ระดับสูง
3	การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย	3.86	0.62	ระดับสูง
4	การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	3.91	0.41	ระดับสูง
5	ความสัมพันธ์และเครือข่ายด้านความร่วมมือด้านงานวิจัย	3.58	0.49	ระดับสูง
รวม		3.76	0.54	ระดับสูง

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 พิจารณาตามประเด็นในแต่ละด้าน คือ การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.91 รองลงมาคือ นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 กลยุทธ์การบริหารงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และความสัมพันธ์และเครือข่ายด้านความร่วมมือด้านงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากงานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

1.1 นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ คือ คณะผู้บริหารมีการวางแผนและกำหนดเป็นนโยบายรวมถึงการสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมให้มีความสอดคล้องกับนโยบายแผนยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยฯ อีกทั้งส่งเสริมการทำวิจัยของบุคลากรของคณะฯ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายวิจัยและเผยแพร่ผลงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างงานด้านวิจัยของคณะฯ ทิศทางการดำเนินงานวิจัยภายใต้ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) กรอบการดำเนินงานวิจัยภายใต้ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัย บทบาทหน้าที่และความสำคัญของการบริหารงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมลักษณ์ บำรุงญาติ (2554 :

56) ได้รายงานการสังเคราะห์เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการวิจัยของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รายงานที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอนโยบายการพัฒนาศักยภาพการวิจัยที่สอดคล้องกับ พันธกิจและยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ ได้แก่ การวิจัยและพัฒนาที่สร้างองค์ความรู้ให้เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างความร่วมมือทางวิชาการด้านการวิจัยระดับนานาชาติ และสินธวะว ความดิษฐ์ และคณะ(2555 : 91-108) การนำเสนอเสนอแนะนโยบายการส่งเสริมการวิจัยใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรดำเนินการให้มีนโยบายด้านการ ส่งเสริมการวิจัยที่ชัดเจนและสถาบันควร นำปัญหาที่เกิดจากการทำวิจัยในอดีตมาเป็นแนวทางในการกำหนดเป็นนโยบาย และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้า มามีส่วนร่วมในนโยบายควรสอดคล้องกับความต้องการของคณาจารย์ ให้ความสำคัญต่อบทบาทด้านการวิจัยใน ฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษา และการจัดระบบและกลไกในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพกระจาย อำนาจและภารกิจไปยังคณะวิชาและมืองค์กรหรือหน่วยงานหลักในการประสานงานและขับเคลื่อนนโยบาย ตลอดจนทำหน้าที่กำกับ ติดตาม และประเมินผลนโยบาย

1.2 กลยุทธ์การบริหารงานวิจัย คือ การบริหารงานวิจัยได้วางระบบรวมถึงการวิเคราะห์หลัก ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องแหล่งทุนวิจัยเพื่อให้การสนับสนุนบุคลากรให้ปฏิบัติงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารได้มีระบบติดตามเกี่ยวงานวิจัยที่อยู่ในรูปแบบของการประชุมติดตามอย่างสม่ำเสมอ จัดทำเป็น ข้อมูลสารสนเทศเพื่อหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมสนับสนุน บุคลากรให้ปฏิบัติงานวิจัย แนวทางการพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย การสร้างกลไกการติดตามและสนับสนุน การวิจัย การเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ และการเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านระบบคลังข้อมูลงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรุณา วงษ์เทียนหลาย (2562 : 83-98) ได้ศึกษาการบริหารงานวิจัยสู่ความเป็น เลิศในคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า การส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้นวัตกรรม ผู้บริหารและบุคลากรสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องตระหนักในความสำคัญในการบริหารงานวิจัยเพื่อให้ บุคลากรนั้นมีความกระตือรือร้นและมีความต้องการมีส่วนร่วมในการทำงานวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่เห็น ความสำคัญเนื่องจากงานวิจัยถือเป็นภาระงานที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยทั้งในส่วนของการ บริหารงานแบบต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ จึงมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการบรรลุเป้าหมายความต้องการในการ ทำงานวิจัยของสถาบันในอุดมศึกษาให้มีจำนวนมากขึ้นและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และ บุศรา สารเกษ (2555 : 83) แนวทางการพัฒนาระบบกลไก การบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า อาจารย์ต้องสร้างผลงานผลิตงานวิจัยให้ได้ตามเกณฑ์ภาระงานที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีความสอดคล้องกับ เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554 : 65) และสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554 : 64) ที่วัดคุณภาพการศึกษาจาก ผลงานวิจัยและระบบกลไกสนับสนุนทำให้เมื่อมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานมากจึงมีความ

ต้องการให้พัฒนาระบบกลไก การบริหารจัดการงานวิจัยมากขึ้นเพื่อสนับสนุนช่วยเหลืออาจารย์ให้สามารถดำเนินการวิจัยได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย คือ การบริหารจัดการงานวิจัยของคณะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานวิจัยซึ่งจะทำหน้าที่ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์งานวิจัย การจัดทำแนวทางการพัฒนานักวิจัยให้เกิดความเข้าใจและมีการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการเขียนโครงร่างการวิจัยที่สามารถขอทุนจากแหล่งภายนอกรวมถึงการจัดการความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ การจัดทำระบบการแจ้งข่าวความคืบหน้าและระยะเวลาของการส่งโครงการเป็นระยะ ๆ ให้นักวิจัยทราบ ซึ่งประกอบด้วย การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานวิจัยเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานและวางแผนร่วมกันของคณะฯ การกำหนดขั้นตอนและหลักเกณฑ์การขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยจากแหล่งภายในและภายนอก หาแนวปฏิบัติการขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งทุนสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ ชาวบ้านกร่าง และคณะ (2564 : 110) ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมชุมชน กรณีศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า นวัตกรรมสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์กับชุมชนหรือรายงานการวิจัยหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัยหรือหลังการเสร็จสิ้นสามารถป้อนกลับเป็นข้อมูลสารสนเทศเป็นปัจจัยสนับสนุน การวิจัยของส่วนงานเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมชุมชน

1.4 การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย คือ การบริหารงานวิจัยของคณะมีการมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ได้มีการกำหนดระบบและกลไกการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และนักวิจัยของคณะฯ ได้ผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพรวมทั้งสามารถนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยฯ ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ซึ่งประกอบด้วย กลไกการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ กลไกการสนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ การจัดระบบและกลไกการยกย่องและประกาศเกียรติคุณผู้มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น ระบบการจัดการเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ระบบเพื่อการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม และระบบรายชื่อวารสารที่ได้รับการยอมรับจากตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิรา เจียมอมรรัตน์ และคณะ (2555 : 74) ได้ศึกษาการพัฒนาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก พบว่า แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) มีนโยบายและแผนกลยุทธ์ในการผลิตเผยแพร่และนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ 2) มีมาตรการให้อาจารย์ผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัย 3) มีระบบการสร้างเสริมแรงจูงใจในการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัย และ 4) มีการบริหารจัดการงานวิจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยใน

วิทยาลัยและการดำเนินการในการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยควรมีความสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

1.5 ความสัมพันธ์และเครือข่ายด้านความร่วมมือด้านงานวิจัย คือ การบริหารงานวิจัยได้มีวางระบบการบริหารจัดการที่จะก่อเกิดการพัฒนากระบวนการทำงานและการพัฒนาศักยภาพการวางแผนและนโยบายของการบริหารเพื่อผลจากการวิจัยสามารถรับรองการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตและนำไปสู่การพัฒนางานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าของคณะฯ ซึ่งประกอบด้วย การสร้างเครือข่ายระดับอุดมศึกษา เครือข่ายของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (9 ราชมงคล) เครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งชาติ และเครือข่ายที่ประชุมวิชาการบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เก้จกนก เอื้อวงศ์ (2560 : 190-207) ได้ศึกษากลยุทธ์การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า กลยุทธ์การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ เป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริม การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้งานวิจัย และใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในสถานศึกษา โดยการจัดกิจกรรมทำวิจัยหรือนำความรู้จากการวิจัยมาใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือการสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ทั้งหน่วยงานต้นสังกัดควรมีนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนรวมทั้งผลักดัน ให้เกิดเครือข่ายในระดับต่าง ๆ รวมทั้งเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถาบันอุดมศึกษาการมีเครือข่ายการวิจัยจะส่งผลต่อการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

2. ผลตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการบริหารงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการบริหารงานวิจัยและได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะจนเป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นจนมีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ ปุริรัตน์ และคณะ (2560 : 120) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 4 พบว่า ผลการตรวจสอบความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเริ่มจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการและนำไปตรวจสอบหาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผล และดวงเดือน ภูตยานันท์ และคณะ (2554 : 367-376) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากโดยการจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรูปแบบที่นำเสนอประกอบด้วย 2 ส่วน คือ แนวคิดรูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยและองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยผู้บริหารของคณะฯ ควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมเพื่อกำหนดเป็นเชิงนโยบายและให้มีความสอดคล้องกับงานด้านประกันคุณภาพทางการศึกษา

1.2 ควรนำรูปแบบการบริหารงานวิจัยนำไปสู่การประยุกต์ออกแบบการพัฒนาคู่มือในการปฏิบัติงานเป็นเชิงประจักษ์และเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ดีของคณะฯ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการบริหารหรือการจัดการความเสี่ยงของงานด้านการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการทำงานให้อยู่ในกรอบของตัวชี้วัดของคณะฯ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานของคณะฯ

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อบริหารงานวิจัยรวมถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิจัยของคณะฯ เพื่อเป็นการนำข้อมูลไปปรับปรุงแก้ไขให้การดำเนินงานให้เหมาะสมกับปฏิบัติงานตามระเบียบและมีประสิทธิยิ่งขึ้นและต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

กรรณา วงษ์เทียนหลาย. (2562). การบริหารงานวิจัยสู่ความเป็นเลิศในคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา.

วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา, 2 (3), 83-98.

กองบริหารบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. (2564). *ออนไลน์* สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม

2564 แหล่งที่มา <https://personnel.rmutsb.ac.th/>

เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2560). กลยุทธ์การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 10 (2), 190-207.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: เทพเนรมิตการพิมพ์

ดวงเดือน ภูตยานันท์, อธิรุฒิ บุญยโสภณ, วิเชียร เกตุสิงห์ และ ไพโรจน์ สติรยากร. (2554). การพัฒนา

รูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 21 (2), 367-376.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

บุศรา สารเกษ. (2555). *แนวทางการพัฒนาระบบ กลไก การบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*.

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

รุจิรา เจียมอมรรรัตน์ และอรชร อินทองปาน. (2555). การพัฒนาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผล

งานวิจัยของมหาวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 22 (1), 68-75

วิไลวรรณ ปุริรัตน์, วันเพ็ญ นันทศรี, บุญมี ก่อบุญ.(2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 4. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 14 (65), 119-130.

สภานโยบายวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ. (2560). (ร่าง) ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579). *ออนไลน์* สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2564. แหล่งที่มา: <https://www.nrct.go.th/Portals/0/Document/strategy60-79completecompressed.pdf>

สินธวา คามดิษฐ์, กานดา สกฤษณะศักดิ์ มัวร์ และ วิสุทธิ์ วิจิตรพิชราภรณ์. (2555). การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมการวิจัยใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 26 (79), 91-108.

เสาวลักษณ์ ชาวบ้านกร่าง, ปณตพร ตีมากร, และกนกวรรณ นาสมปอง. (2564). การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมชุมชน กรณีศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพฯ สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). *คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2554). *คู่มือประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน 2554)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).

อุดมลักษณ์ บำรุงญาติ. (2554). *การพัฒนาศักยภาพการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. รายงานการวิเคราะห์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3), 607-610.